

VII ZAKLJUČAK

Nova stvar koju smo po prvi put videli u Srbiji u novembru jeste odluka Ministarstva kulture da formira radnu grupu od ljudi van Ministarstva, uz čiju pomoć bi se evaluirali komentari pristigli na nacрте medijskih zakona tokom javne rasprave. U dosadašnjoj praksi, Ministarstvo je uvek radilo ovaj posao samo, i nije posebno obrazlagalo razloge zbog kojih su jedni predlozi bili usvajani, a drugi ne. Često se dešavalo da nacrti budu izmenjeni do neprepoznatljivosti, čak i potpuno mimo zahteva koji su se u javnim raspravama uopšte mogli čuti. Nova praksa Ministarstva na liniji je najava ministra kulture Ivana Tasovca, koji je kritikovao netransparentnost u procesu izrade medijskih zakona za vreme mandata svog prethodnika. Ova novina svakako bi mogla da dodatno produži rokove usvajanja novih medijskih zakona, ali bi takvo kašnjenje, ukoliko doprinese širem konsenzusu oko predloženih rešenja i unapređenju kvaliteta nacрта, moglo i da se isplati, ali i da postavi određene standarde za rad Ministarstva u budućnosti i u tom smislu utiče na ustanovljavanje potrebne prakse sveobuhvatnih konsultacija u svim fazama regulatornog procesa. Međutim, o tome koliko će teško biti postići konsenzus oko izmena medijskih zakona i javne medijske politike u Srbiji, svedoči i novi pokušaj, konkretno u Leskovcu, suprotno onome što je zvanična javna medijska politika i što je na takav način definisano u Medijskoj strategiji, da država, umesto što bi se povukla iz medijskog vlasništva, svoje učešće u tom vlasništvu ojača. Najbolji pokazatelj toga da li će Ministarstvo kulture i Vlada Srbije uspeti da se odupru ovakvim ekscesima, odnosno pokazatelj toga kakav će biti domašaj ovoga i drugih pokušaja opstrukcije reformi koji bi mogli uslediti, biće odlučnost s kojom će se u povlačenje države iz medijskog vlasništva ući na republičkom nivou, ili u velikim gradskim centrima, konkretno, odlučnost u povlačenju države iz vlasništva u Novinskoj agenciji Tanjug, ili u povlačenju iz vlasništva u radio i televizijskim stanicama u većim regionalnim medijima, kao što je beogradski Studio B ili Niška televizija.